

РЕШЕНИЕ

№ 691

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Петя Попова

при участието на секретаря Албена Вл. Арсова
в присъствието на прокурора Р. Б. Т. М. Б. Д.
като разглежда докладваното от Александра Йорданова Въззивно частно наказателно дело № 20221100602584 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С определение от 16.06.22г. по Н.Ч.Д. № 503/22г., СРС, НО, 16 с - в е определил едно общо наказание на осъдения П. Г. Б. между присъди по НОХД № 1413/2013 г. по описа на СГС, НО, 25 състав и НОХД № 21452/2012 г. по описа на СРС, НО, 1 състав в размер на най-тежкото от тях, а именно „лишаване от свобода“ за срок от две години, което да се изтърпи при първоначален общ режим. На осн. чл. 25, ал. 2 от НК е зачетено частично или изцяло изтърпяните наказания по посочените две дела, както и времето, през което осъденият е бил с мярка за процесуална принуда „Задържане под стража“ или „Домашен арест“ по същите дела. С определението е определено едно общо наказание на осъдения П. Г. Б. между присъди по НОХД № 15044/2017 г. по описа на СРС, НО, 16 състав и по НОХД № 17433/2021 г. по описа на СРС, НО, 95 състав в размер на най-тежкото от тях, а именно „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца. На основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „В“ от ЗИНЗС е определен първоначален строг режим на изтърпяване на общото наказание. На основание чл. 23, ал. 3 от НК е присъединено към така определеното общо наказание и санкцията „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шестнадесет месеца. На осн. чл. 25, ал. 2 от НК е зачетено частично или изцяло изтърпяното наказание, както и времето, през което осъденият е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ или „Домашен арест“ по посочените дела.

Срещу определението е постъпила жалба от осъдения П. Г. Б. чрез неговия упълномощен защитник – адв. Г., с която се иска да не се определя първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието по НОХД № 15044/2017г, както и да се зачетат конкретни периоди на задържане по ЗМВР съгласно справка от ГДИН.

Въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на осъдения, както и разпит на свидетели и вещи лица.

В съдебното заседание пред въззивната инстанция упълномощеният защитник на осъдения П. Б. – адв. Паликрушева моли за уважаване на жалбата по съображения изложени в нея, като се прави и искане от съда да бъдат приспаднати извършените и установени полицейските задържания на територията на гр. София, като същите по закон се явяват лишаване от свобода и следва да му бъдат приспаднати от общото определено наказание.

Представителят на държавното обвинение намира обжалваното определение за правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено, а жалбата да бъде оставена без уважение.

Осъденият Б. редовно уведомен се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставеното му право на последна дума моли да се приспаднат задържанятия му.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалвания съдебен акт, изложеното във въззивната жалба, както и доводите, направени в съдебното заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обосновааност и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Делото пред СРС е протекло по реда на чл. 306, ал.1, т.1 от НПК и е било образувано по предложение на Софийска районна прокуратура за групиране на наложените на осъдения П. Г. Б. наказания по НОХД № 1413/2013г. по описа на СГС, по НОХД 21452/2012 г. по описа на СРС, по НОХД 15044/2017 г. по описа на СРС, по НОХД 17433/2021 г. на СРС, НО 23 състав, по НОХД 9691/2012 г. на СРС, НО 103 състав, по НОХД 21329/2014 г. по описа на СРС и по НОХД 17433/2021 г. на СРС.

Правилно първоинстанционният съд е установил, че са налице предпоставките за групиране санкциите на Б. в две групи, както следва:

В първата група са включени санкциите на НОХД № 1413/2013 г. по описа на СГС, НО, 25 състав и НОХД № 21452/2012 г. по описа на СРС, НО, 1 състав, доколкото деянията по тях за извършени в условията на реална съвкупност, преди за всяко едно от тях да има влязъл в сила съдебен акт. По тях правилно е определено едно наказание в размер на най-тежкото от двете, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от две години, като същото с оглед разпоредбите на чл. 25, ал. 4 от НК да бъде изтърпяно ефективно при първоначален общ режим на неговото изтърпяване. От общото наказание правилно е приспаднато времето, през което осъденият е бил с мярка за неотклонение в периода 13.11.2012 г. - 27.03.2013 г., както и частично или изцяло изтърпяни наказания по някои от делата в групата.

Правилно по втора група наказания на Б., са включени НОХД № 15044/2017 г. по описа на СРС, НО, 16 състав и по НОХД № 17433/2021 г. по описа на СРС, НО, 95 състав. По отношение на тях е определено общо наказание в размер на най-тежкото от двете, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, като същото да бъде изтърпяно при първоначален строг режим.

Настоящата инстанция изразява съгласие, че от общото наказание е приспаднато времето, през което осъденият е бил задържан под стража по някое от двете производства, както и частично или изцяло изтърпяните наказания по посочените две дела. Към това общо наказание на основание чл. 23, ал. 3 от НК правилно е присъединена и санкцията „Лишаване от право да управлява МПС“.

С оглед изисканите справка за съдимост, бюлетини за съдимост и справка от СРС, НО, 16 състав първостепенният съд е констатирал, че до момента на постановяване на определението от първата инстанция Б. е бил осъждан многократно.

Както е посочил и първостепенният съд престъпленията по цитираните дела са извършени от Б. преди да е имало постановена и влязла в сила присъда за което и да е било от тях, поради което те се намират в съвкупност и за тях са налице основанията на чл. 25 вр. чл. 23 от НК. Ето защо и правилно съдът е определил на Б. едно общо най - тежко наказание измежду наказанията, наложени му по НОХД № 1413/2013 г. по описа на СГС, НО, 25

състав и НОХД № 21452/2012 г. по описа на СРС, НО, 1 състав в размер на най-тежкото от тях, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от две години, което да бъде изтърпяно при първоначален ОБЩ режим.

Правилно съдът е определил на Б. и едно общо наказание между присъди по НОХД № 15044/2017 г. по описа на СРС, НО, 16 състав и по НОХД № 17433/2021 г. по описа на СРС, НО, 95 състав в размер на най-тежкото от тях, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца.

Адекватно е съобразено и правилото, установено в чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "в" ЗИНЗС, съобразно което съдът определя първоначален "строг" режим за изтърпяване на наказанието за умишлени престъпления, извършени в изпитателния срок на условно осъждане, за което е постановено отложеното наказание да се изтърпи отделно, ако сборът от двете наказания надвишава две години, каквато именно фактология разкрива процесният случай, поради което възражението на защитата в тази насока се явява неоснователно.

На основание чл. 23, ал. 3 от НК е присъединено към така определеното общо наказание и санкцията „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шестнадесет месеца.

Правилно с определението СРС на осн. чл. 25, ал. 2 от НК е зачел частично или изцяло изтърпяното наказание, както и времето, през което осъденият е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ или „Домашен арест“ по посочените дела. В тази връзка следва да се отбележи, че визираното от защитата възражение за незачитане на част от задържанията на осъдения е неоснователно, тъй като визираните задържания могат да бъдат приспаднати на основание чл. 417 НПК от прокурора при изпълнение на наказанието, както и от администрацията на местата за лишаване от свобода.

При извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваното определение, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи неговото отменяване или изменение, като потвърди изцяло определението на СРС.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6 вр. чл. 338 от НПК СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 16.06.2022 г., постановено по НЧД № 503/22 г., СРС, НО, 16 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____